

PIISKOPPIDE LÄKITUS suureks neljapäevaks, 9. aprillil 2020

Ei sa siis karda öö hirmu ega noolt, mis päeval lendab, ei katku, mis rändab pilkases pimedas, ega tõbe, mis laastab lõunaajal. Psalm 91:5–6

Armju ja rahu Jumalalt Isalt ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt, meie Päästjalt!

Täna, suurel neljapäeval vaatame selle nädala sündmustele. Palmipuudepühal oli rahval vaimustus, aga valitsejad olid hirmul: mis saab, kui rahvas haarab võimu ja kuulutab Kristuse Messiaaks? Nad arutasid pingeliselt, kuidas Jeesusest vabaneda. Jüngrid olid vaatamata kõigele hirmule ja ohtudele Kristuse käsul ette valmistanud ühise söömaaja. Jüngrite mõtted olid väga erinevad. Juudal olid oma plaanid. Peetrus vaidles Jeesusega jalgade pesemise üle. Jeesus võttis ette puhastamise ja pesi kõikide jüngrite jalad. Pesemine oli siis oluline.

Ka täna ütleme, et kõik peab puhas olema. Peske käsi! – Alles pärast seda palvetatakse ja siis vestleb Jeesus jüngritega ning annab oma õpetuse. Pärast seda saadakse osa ühisest õhtusöömaajast. Jüngrid ei teadnud, et see oli nende viimane ühine söömaeg Jeesusega enne tema ristisurma. Tormilised sündmused jätkuvad ja Jeesus vangistatakse.

Nii nagu jüngritel oli teadmatust ja hirmu, on hirm ka täna. Hirm on kiiresti leviv ohtlik haigus.

Rasketel aegadel, mida on ikka olnud, on kirik kutsunud inimesi palvele ja kuulutanud eriti jõuliselt evangeeliumi. 1527. a laastas Wittenbergi katk. Dr Martin Luther kirjutas oma ametivennale Johann Hessile tänapäevalgi kõnetava kirja. Me peaksime paluma, et kõik halb kaoks ja end ka selle eest kaitsma, kuid mitte tegema Jumala tahte vastu. Meie kohustus on aidata ligimest hädas. Kui maja põleb, siis tuleb minna appi kustutama. Kui selleks on juba piisavalt abilisi, siis võib minna koju tagasi. – Kasuta ravimeid, võta sisse, mis sind aitab, puhasta suitsuga oma kodu, aeda ja tänavat, hoidu inimestest ja kohtadest, kus ligimene su abi ei vaja ja ole abiks tule kustutamisel. Mõtle nõnda: kuigi vaenlane on meile saatnud surmahaiguse, palun ma Jumalat, et ta meile armuline oleks ja aitaks. Siis puhastan ka mina suitsuga õhku, võtan ja annan rohtu, väldin kohti ja inimesi, kus mind ei vajata ja et minu kaudu ei saaks mürgitust paljud teised, kellele minu hoolimatus võib surma tuua. Kui Jumal mind enda juurde kutsuda tahab, siis ta mind ka leiab, aga mina olen teinud, mida ta mul on palunud teha ja ma ei ole ei enda ega teiste inimeste surmas süüdi. Kus aga ligimene mind vajab, ei väldi ma kohti ega inimesi, vaid lähen tema juurde ja aitan. Ja vaata, see on õige ja jumalakartlik usk, mis ei ole rumal ega häbematu ega kiusa Jumalat.

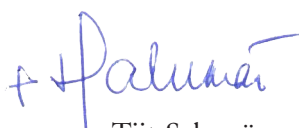
Psalmist julgustab: ära karda öö hirmu ega tõbe, mis laastab lõunaajal. Me ei tohi unustada, et kõik ei ole meie käes otsustada ja juhtida. Praegu oleme eriolukorras ja hullem kui viirus on hirm. Mõistepaarid „kaotus ja võit“, „lein ja rõõm“, „vihkamine ja armastus“, „surm ja elu“, „ajalik ja igavene“ on küll meile teada, aga nende sõnade sisu avaneb meile nüüd erilisel viisil. Igas olukorras elame Jumala silma all.

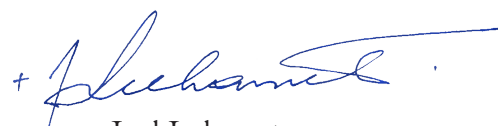
Armsad õed ja vennad! Palvetagem oma kiriku ja rahva pärast. Pole ühtegi olukorda, mille eest me ei saa Jumalat tänada!

Armju teile ja rahu Jumalalt, meie Isalt, ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt!

Õnnistatud paastuaega soovides

+ Urmas Viilma
Peapiiskop

+ Tiit Salumäe
Piiskop

+ Joel Luhamets
Piiskop